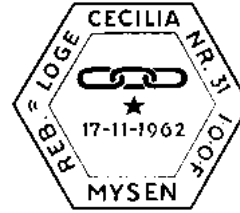

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 1 – 2008 • 21. mai • Utgivelse nr. 36 • Årg. 18

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Veteran-juveler

Side 6-9

En used-
vanlig

90 åring

Side 10

God sommer!

Vennskap

Hva er det som gjør et menneskeliv godt? Hva gjør oss glade, harmoniske, lykkelige, tilfredse? Slike spørsmål kan man komme til å stille seg når man har levd en stund og begynner å få et slags perspektiv på livet. Spørsmålene er blitt stilt til alle tider, og svarene varierer. I vår kulturkrets ser det ut til at vi tror på at et stadig større forbruk er veien til lykke. Det er jo så mye vi har lyst på, så mye vi absolutt må ha. Men gir dette jaget etter velstand virkelig ekte glede, eller fører det til at vi bare må ha mer og mer?

Vi skal ikke undervurdere gleden ved en romslig økonomi. Økonomisk trygghet er et gode som mange av forfedrene våre måtte unnvære, og som de fleste av vår generasjon kan være takknemlige for å ha. Men likevel: kan vi ikke en gang si oss fornøyd? Erkjenne at nok er nok, liksom? Kanskje det gode liv kan øses av helt andre kilder?

I vår Orden taler vi om Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Det er store ord, skrevet med store forbokstaver. Alle tre ordene handler om relasjoner mellom mennesker. Vi trenger ikke gå lenger enn til det første trinn – Vennskapet. Betyr ikke en virkelig god venn – jeg tenker ikke bare i Odd Fellow-sammenheng, men helt generelt – mye mer enn all verdens rikdom? Kan et smil fra mitt 11-måneders gamle barnebarn måles i penger? Kan noe erstatte gleden ved å ha en god ektefelle?

I Logen finner vi mange venner. Vi kan glede oss ved samværet og øse av hverandres livserfaringer. Men vi opplever også savnet sterkt når en av dem blir borte. Da er det som om noe av grunnfjellet i Logen forsvinner. Det er vemodig. Det minner oss om at vi må ta vare på vennskapet og vennene mens vi enda lever. Men vi glemmer ikke våre avdøde brødre. Jeg minnes så mang en hedersmann med glede og beundring. Som ett eksempel blant mange kan jeg nevne våre nylig avdøde brødre fra Ørje. De var etter min og jeg tror samtlige andres mening ideelle logebrødre. Skulle jeg karakterisere dem ved hjelp av bare ett enkelt ord, ville jeg valgt ordet trofasthet. De utførte sine mange oppgaver i Logen med den største samvittighetsfullhet, og de møtte virkelig så ofte de kunne. Som erfarne brødre hadde de så store kunnskaper, likevel var de aldri belærende eller irettesettende når noe ikke var så bra som det helst burde være. De var vennligheten selv, og demonstrerte heller odd-fellowship gjennom sitt gode eksempel enn ved hjelp av en hevet pekefinger, og de skapte humor og glede rundt seg. Det gir inspirasjon å ha kjent slike mennesker.

Ting, penger, makt, status – gir ikke det livet innhold? Til en viss grad, kanskje, men jeg tror nok vi innser at de menneskelige relasjonene er det aller viktigste. Allerede de eldste nedtegnelser fra norsk litteratur viser at de gamle nordmenn var fullstendig klar over dette. I eddadiktet Håvamål, som oppsummerte de gamles livsvisdom, heter det: "Madr er manns gaman". Oversatt til moderne norsk: Mennesket er menneskets glede. Vi kan hente glede, styrke og inspirasjon hos hverandre.

Dessuten er det jo praktfull forsommer i Norge! Naturen våkner til liv enda en gang. La oss nyte denne fantastiske, men korte sommeren som står for døren. Jeg får lyst til å plante noe i hagen denne fine dagen. Da drar jeg for å besøke bror Gunnar Johnsen og hans hagesenter. Det gror etter venner som døde, heter det, men det gror heldigvis godt hos brødre og venner som lever også.

God sommer!

Vidar Kjærheim

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2008
Årgang 18
21. mai 2008
Utgivelse nr. 36

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Ingegjerd Garai
Maja Andresen
Erling Hagen
Roar Hanson

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. Helst ønsker vi at du sender innlegget som e-post eller vedlegg i en e-post:
rigmor@byggesaker.info
evt.: erlingha@broadpark.no

Innhold:

Leder	2
Minneord	3-4
Nr. 31 - Sekretærens spalte	5
Nr. 62 - Sekretærens spalte	5
3 25 års Veteraner i Cecilia	6-8
40 års medlemskap	9
En faddertale ved siste ledd i kjeden	9
En usedvanlig 90-åring	10
En historisk dag i Loge nr. 62	11
To aktive søstre fyller år	12
Søstertreff i Loge Cecilia	13
Besøk i annen Loge	13
Et blikk tilbake - - - -	14
Generalforsamling i Nore BA	15
«Meningers mot»:	
– Hvilke brødre	16
– Alder – et problem?	18
Snart er det jul igjen	18
Hva ser du, søster?	19
Seniortreff	20
Villa Nore	20

Ruth Pauline Johnsen til minne

Vår kjære Ruth Pauline Johnsen døde 9. januar 2008. Hun var født 4. desember 1925 og ble 82 år gammel.

Snill, varm og med stor omsorg for sine medmennesker var hun en logesøster i ordets rette forstand. En som levde i pakt med vårt motto om å utbre Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Hun kom aldri med negative uttalelser om andre, men så det positive i alle mennesker. Ruth var rettferdig, og sa klart i fra der hun følte det ble begått en urett.

Hun ble begravd ved Skiptvet Kirke 18. januar med familie, venner og mange logesøstre og brødre til stede, seks søstre sto vakt ved Ruths bære.

Søster Ruth var vår Fadder, og hun var alltid positiv når vi trengte råd og veiledning. For oss ble hun en kjær venn som vi savner, og vil minnes med glede og takknemlighet.

Vi lyser fred over Ruths minne.

Anne-Lise og Grethe

Johannes Våler til minne

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson mistet den 10. mars i år en av sine mest trofaste støttespillere. Vi vil alle savne hans solide og faste håndtrykk.

Han ble innviet i vår Orden 7. november 1968 og hadde på få uker nær 40 års medlemskap. Han var vår OM i perioden 1983–84, vår Storrepresentant i tidsrommet 1995–99, medlem i Leir nr. 23 Smaalenene fra 3. februar 1976, ble tildelt Storlogegraden i 1987 og i en periode kasserer i A/S Nore. Han var forøvrig sterkt engasjert i foreningslivet på det lokale plan.

Han deltok i nær sagt alle våre

møter og var svært interessert i alt logearbeid. Han var i sannhet en helstøpt og ekte Odd Fellow eller sagt på en annen måte:

Han var et fint menneske som satte høye moralske krav, ikke minst til seg selv, rettskaffen som han var. Han var en Gentleman i ordets beste betydning. Han var av de som kunne gi uten å huske og motta uten å glemme.

Savnet etter han blir stort, men vi føler også glede og takknemlighet for de årene vi fikk være sammen.

Vi lyser fred over hans minne.

Per

Bror Kjell Kristiansen er død

Bror Kjell Kristiansen – født 05.05.1935 – er død. Kjell Kristiansen ble tatt opp i Loge nr. 30 Grimkell den 8. februar 1970, der han også fikk alle logegradene og var med-

lem. Etter et opphold i medlemskapet fra 1991 ble han fra den 11. april 1996 overført til vår loge.

Han var ikke blant de mest aktive hos oss.

Han døde i sitt hjem i Skiptvet 29.02.2008 og ble begravd ved kirken i Skiptvet 07.03.2008.

Vi lyser fred over Kjells minne.

Nils Olsson – in memoriam

I logemøte 8. mai mottok brødrene i loge Håkon Håkonsson det triste budskap at bror Nils Olsson var avgått ved døden om morgenen samme dag. Dermed har vår loge i løpet av kort tid mistet nok en av sine grunnpilarer, og savnet vil bli stort og langvarig.

Nils Wilhelm Olsson var født 1. august 1929 i Halden, og det var her han hadde sin oppvekst, og det var her han senere møtte sin kjære livsledsager Tove. Etter realskoleeksamen i 1946 og påfølgende handelsskole fortsatte Nils sin skolegang ved skogskolen i Kongsberg. Deretter fulgte en del praksis, før han dro til Göteborg, der han utdannet seg til ingeniør. Sin første stilling som ingeniør fikk han i Kongsvinger kommune i 1962, og i 1966 ble han ansatt som kommuneingeniør (teknisk sjef) i Marker kommune. Her nedla han et stort arbeid, og han var høyt respektert av så vel politikere, kolleger som publikum.

Bror Nils var helt fra barndommen av et friluftsmenneske, og han var en ivrig fisker og jeger.

I tillegg til friluftslivet var antikviteter hans store hobby, som han i sin pensjonisttilværelse fikk anledning til å drive på profesjonell basis.

I november 1979 ble Nils innviet i vår Orden, og han ble et trofast ledd i vår broderkjede. Han startet sitt embedsløp som CM's h.ass. i 1983, og deretter fulgte embeder som CM, UM og OM (1993-95) og Eks OM. I året 2005-06 var han logens Storrepresentant. I Leiren ble han opptatt i 1987, og han hadde alle leirgrader. Storlogegraden ble han tildelt i 1997, og 25 års Veteranjuvel fikk han 18.11.2004. Likevel er det kanskje slik at hans største øyeblikk i logen var da hans egen sønn ble innviet i Ordenen i 1989.

Nils Olsson var en sentral bror i logen, og han var tilstede på praktisk talt hvert eneste møte. Han var oppriktig glad i sin loge, og logen i ham. Med sitt lune vesen bidro han sterkt til en god sosial tone på ettermøtene. Slik også i Seniorgruppen, der han var et ivrig og interessert medlem.

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson har lidd et smertelig tap ved bror Nils Wilhelm Olssons bortgang, men brødrene vil i takknemlighet bevare de gode minner han etterlot seg. For undertegnede personlig er tapet spesielt vemodig, fordi det også dreier seg om tapet av en barns dødsvenn.

Fred med bror Nils Wilhelm Olssons minne!

Dagfinn Arnesen

Ein glitrande juvel

Heile skogen full av stjerner,
kom, så skal du sjå.
Heile lia full av kvitveis, yndige og små,

tittar fram bak bjørkeleggen,
klyv i bratte gjel.
Denne vakre blomen er ein glitrande juvel.

Sorglaus står han opp av jorda,
legg seg sorglaus ned.
Heile skogen står og andar av ein sorglaus fred.

Blomen trygg i Skaparhanda,
høyr kva han fortel.
Fyll ditt redde hjarta med ein glitrande juvel.

Haldis Reigstad

Rebekkaloge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter sommer/høst 2008:

6. juni	Valborg Marie Aastad	85 år
9. juni	Marie-Elise Andresen	80 år
14. juli	Randi Marie Jansen	75 år
17. juli	Oddbjørg Annie Jørstad	85 år
27. sept.	Gunn Helen Sandvig	60 år

Veteranjuveltildeling:

13. oktober	Anne Kirsti Kristiansen	25 år
-------------	-------------------------	-------

(Innv. 10.10.1983)

Vi gratulerer!

Nye søstre:

28. januar 2008 ble to nye søstre innviet i vår loge. Det var Sølvi Welding og Vigdis Bye.

Sølvi Welding bor på Ski. Hun er nå pensjonist, 74 år gammel, og har et langt yrkesliv bak seg. Hun utdannet seg til spesialpedagog og arbeidet på Follo barne- og ungdomsskole i over 30 år.

Sølvi er glad i sang og musikk. Hun er medlem av Ski Røde Kors med spesiell interesse for Besøktstjenesten.

Sølvi og jeg er kusiner, og begge gleder vi oss til dette nye fellesskapet i vår Orden.

Fadder Anne-Mari Lunder

Vigdis Bye er født 6/8-1947 i Askim, der hun fortsatt bor sammen med sin mann Kåre Mons Bye. De giftet seg i 1967.

Vigdis er nå pensjonist etter å ha jobbet i Televerket på Opplysningen. Vigdis og Kåre har to barn og tre barnebarn. Hun er glad i musikk, gå turer og håndarbeide, men aller best er det å passe på de minste i familien.

Fadder Oddrun Korsvik Kure

Mona Kolstad Wold, tidligere medlem av Loge nr. 50 KJEDEN, ble ønsket velkommen som medlem av vår loge 10. mars 2008.

Mona Kolstad Wold er datter av Marit og Olaf Kolstad.

Hun er født og oppvokst i Askim, dit hun nå har flyttet tilbake etter å ha bodd både i Skiptvet og Sarpsborg. Det har vært travle år med drift av eget regnskapsbyrå.

Hun ble innviet i vår Orden 2. mai 2001.

De siste par årene har hun jevnlig besøkt Loge nr. 31 CECILIA, og det er hyggelig for oss at hun ønsket seg medlemskap i vår loge.

R.L.

Nye søstre. Foran fra v. Sølvi Welding og Vigdis Bye. Bak fadderne Anne-Mari Lunder og Oddrun Korsvik Kure.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter høsten 2008:

01. oktober	Frank Jacob Johansen	60 år
17. november	Halvor Kure	60 år
30. november	Knut Ivar Tveten	70 år
02. desember	Odd Martin Skarpholt	70 år

Veteranjuveler tildeles høsten 2008:

16. oktober	John Tore Altenborn	25 år
13. november	Tore Christian Diskerud	40 år

Nye brødre:

29. november 2007
Øyvind Ladim
Fadder Odd Buraas

Tildeling: Storlogegraden
7. mars 2008

Eks OM Johan Hvalshagen

Vi gratulerer!

Øyvind Ladim.

Tre nye 25 års Veteraner i Loge CECILIA

I løpet av denne terminen ble tre av våre søstre tildelt Veteranjuveler for 25 års medlemskap i Odd Fellow Ordenen.

Først ute var søster *Martha P. Schjelderup Kind*. Det skjedde på vårt Nyttårsmøte i januar.

Vår egen Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen ledet den høytidelige seremonien inne i salen, og søstermåltidet etterpå fortsatte i samme fine stemning.

Kveldens fest- og nyttårsmåltid var tradisjonelt, kokt torsk m. følge av gulrøtter og Sandefjordsmør. Privatnemnda fikk være gjester denne kvelden, men på forhånd hadde de dekket og pyntet vakre nyttårsbord.

UM Reidun Lie Larsen ønsket søstrene velkommen med et dikt fra "Gule blomster".

Deretter fikk OM Gunvor Egeberg ordet. Hun minnet oss om hvor viktig det er å verne om miljøet, så vel i hverdagen vår som i alle ulike logesammenheng.

Hun berømmet kveldens Veteran for hennes utadvendte og alltid positive væremåte.

Etter måltidet takket den nye Veteranen for høytidelig og vakker seremoni og gode ord fra OM.

Veteranens Fadder var Carla Hjertås, men også søster Gunhild Stensby hadde betydd mye for henne. Årene i vår loge hadde gjort livet rikere og gitt mange minner. "Logen har latt meg få være meg selv, og det har vært så godt!"

Nå passet det bra å synge "De vakre minner" av bror Ingar Karlsen.

Søster Ingegjerd Garai takket for maten med en innholdsrik tale preget av historier fra gammel tid, og "Takk for et godt bord med nydelig pådekking, deilig mat og hyggelig skifte!"

Kaffen ble servert i salongen, fulgt av store brett med konfekt, spandert av kveldens jublant. Praten gikk lett rundt kaffebor-

dene bare avbrutt av Eks OM Kari Skadsheim som benyttet anledningen til å berømme søster Martha for hennes store interesse og innsats da draktene til spillene våre skulle fornyes. Det skjedde mens Kari var OM i Loge CECILIA, og hun hadde vært vitne til alt arbeidet som ble nedlagt den gangen.

R.L.

Besøk hos en 25 års Veteran

Martha P. Schjelderup Kind ble mandag 14. januar 2008 tildelt 25 års Veteranjuvel og nå sitter Maja Andresen og jeg i lystig samtale hos henne ved et kaffebord. Etter samtalens forløp vil vi beskrive henne som et familiemenneske.

Vi får se bilder av hennes barnebarn, etter som de har vokst opp. Alle har bunader som bestemor har sydd. Vi får også se bilder av andre familiemedlemmer med klær hun har sydd.

En flott brudekjole på et bilde er Marthas verk. Ellers så har hun sydd Målselvsbunad, Løkendrakter, Romeriksdrakt og mange Nordlandsbunader. Bare for å nevne, så har hun montert 2 bunader i min familie.

Glemmer ikke forklaringen jeg fikk av Martha. Det gjaldt tørklær til Nordlandsbunaden. "Tell 14 tråder og lag knute opp ved kanten, så 7 pluss 7 tråder (fjometråder) og knute, og da blir det mønster. Det tar 3 til 4 kvelder," sa Martha. (Det tok en måned, med god hjelp fra min mann). Ellers forteller hun at det er fantastisk med lydbøker, for Martha lar aldri nålen hvile.

Storrepr. Lena Utsigt Karlsen stod for tildelingen av Veteranjuvel til Martha P. Schjelderup Kind.

Det strikkes og syes, og så kan hun slappe av med å lytte på en lydbok ved siden av.

Da Martha var 70 år, hadde barn og barnebarn laget noen lapper som de leste opp fra. Slik lød noen: "Tusenkunstner, ikke redd for å prøve noe nytt, diplomat, god kartleser, slektsgranskning, utrolig sosial, god venn", og for moro skyld nevnes "glad i whiskey og flott dame".

Martha kommer fra Evenskjær, som ligger i Troms fylke, 3 mil fra Harstad. Mange er det som har fått seg en god latter og hygge ved sybordene. Martha har sydd de fleste jakker, hatter og hodeplagg som brukes i våre spill i logen.

Hun forteller også at hun har bodd i Egypt og Libanon. I 1978 var FN-styrkene stasjonert der, og hun fulgte sin mann. Hun har også opplevd skuddveksling på nært hold. Tilslutt kom de til Israel, og der opplevde de en roligere tid. Det var så rolig der at de tenkte, skal de ikke begynne å skyte snart. Martha er en dame med fatning som ikke lar seg skremme så lett.

Ellers vil jeg nevne at Martha er veldig glad i Loge CECILIA og takker spesielt for musikken, som spilles i logesalen. Den er hun veldig glad i. Foruten vervet som Inspektør har hun vært med i de fleste nemnder i logen, i flere perioder.

Martha's motto må bli: "Æ tar en dag a gangen og æ ska no prøv".

Som en avslutning vil vi si at Martha er en flott person.

I. G.

Neste Veterantildeling skjedd 25. februar

– da var det søster *Anne Lise Gubberud Pettersen* som fikk sin Veteranjuvel, en søster som har hatt mange verv i Loge CECILIA. Med besøk fra Loge nr. 50 KJEDEN og mange av våre egne søstre tilstede, hadde vi en fin seremoni inne i logesalen der Veterantildelingen ble ledet av Eks OM og "varafadder" Unni Gangnæs. Ved søstermåltidet etterpå var det mange gratulanter.

OM mintes Veteranen som Inspektør, et embede hun utførte med stil.

Veteranen selv holdt sin tale med takk til Logen. Hun leste et dikt hun en gang hadde fått av sin mor, med innhold Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Eks OM Unni Gangnæs talte som Fadder, nabo og venninne. Det var søster Frøydis Alvim som takket for den gode maten, og

med deilig kaffe og konfekt spanndert på søstrene av den nye Veteranen, ble dette nok en fin og minnerik kveld for alle som var tilstede.

M.A.

Som seg "hør og bør" var Redaksjonen på hjemmebesøk hos Veteranen

En smilende søster møtte Ingegerd Garai og undertegnede til en hyggelig kaffekos og prat en formiddag. Søster Anne Lise er født i Skien, oppvokst i Kristiansand, hvor hun gikk på skole og ble konfirmert. Som 19-åring flyttet hun til Østfold.

Hun mistet sin mann for over 22 år siden. Hun har en sønn, to barnebarn og det tredje i anmarsj. Hennes foreldre var begge med i vår Orden. Det var en selvfølge at hennes mor skulle være hennes Fadder.

Søster Anne Lise har vært en aktiv dame i alle år. Hennes arbeid består i frisørfaget. Hun har arbeidet 33 år på Edwin Ruuds Hospital, 10 år på Sand i Eidsberg og 10 år på Trøgstadheimen, der hun fortsatt arbeider to ganger i uken.

Som innflytter ble det naturlig og delta i sosialt samvær, og hun var medlem i Mysen Damekor i 15 år. Porselensmaling har hun hatt som hobby i mange år, noe hennes hjem vitner om.

Hennes fritid blei tilbrakt ved Vortungen i Rømskog i 35 år. En annen interesse er blomster, og det har også satt sine spor. Vi ønsker Jubilanten alt godt i fortsettelsen.

M.A.

Tredje Veterantildeling fant sted 28. april. Da var det søster Gunn Helen Sandvig som ble tildelt sin 25 års medalje

Etter den høytidelige tildelingen, som for øvrig Eks OM Åse Karin

Eks OM Unni Gangnæs (t. v.) og jubilaranten Anne Lise Gubberud Pettersen.

Røsand ledet, ønsket UM søstrene velkommen til et hvitveis pyntelig bord. Så da vi sang "Nå livnar det i lundar", passet det bra.

Åse Karin Røsand holdt en fin tale til Jubilanten, som er hennes fadder og gode venn. OM leste fra boken "Gule blomster". S. Ingeborg Evensen har også et godt, fint vennskap med kveldens nye Veteran, og takket for hennes hjelpsomhet.

Eks OM Anne Kirsti Kristiansen har en bok hun har fylt med gode ord, som hun delte med oss. Noe å ta med seg hver dag til dere alle som leser denne avisa: "Dagen er over, hvordan brukte du dagen i vennskap?"

S. Ruth B. Eide takket for maten, og fortalte interessant fra logemøtet på Hawaii. Dette får vi sikkert høre mer om.

Etter kaffen var den koselige logekveldens slutt, og Jubilanten dro hjem med favnen full av blomsterbuketter, som var vel fortjent.

I. G.

En glede!

På grunn av travle reisedager ble intervjuet med søster Gunn Sandvig laget før tildelingen fant sted.

Det er alltid en glede i vår Loge når noen skal feires. Er på besøk hos en vordende 25 års Veteranjubilant Gunn Helen Sandvig. Hun bor i et koselig hus ved barndomshjemmet, et gårdsbruk, i Trøgstad. Selv har hun noen høner og en katt. Det er fint å bo slik i nærheten av foreldre som tar omsorgen for disse, når ferden går til forskjellige oppdrag, og husets folk drar av sted, enten det er til Estland eller Sri Lanka. I Sri Lanka underviser hennes mann de innfødte, slik at de lærer å bli selvhjulpne i et bibel-trykkeri. Derfra sendes det bibler til hele verden, særlig til Kina og India. Bedriften heter New Life Literature.

Gunn tar med seg forskjellige bruksting, spesielt barnetøy. Det er brukt, men vasket og rent, og blir tatt med glede og takk.

Til Estland samles inn alt av brukt, rent tøy og møbler, som trailere fra Estland tar med tilbake på sin retur. Alt dette selges av Samariahjelpen, som fordeler varene ut til 11 bruktbuikker. Pengene som kommer inn går til rusmisbrukere og trengende.

Gunn har besøkt barnehjem, første gang var i 1992. Heldigvis er det stor forbedring på disse årene. Nå er det helt andre barneøyne som møter henne, glade fornøyde. Slikt varmer, de ser at det nytter, og dette gir dem energi til å fortsette.

Selv har de to barn, og 7 barnebarn fra 20 til 4 år. Det er en stor glede når alle er samlet på gården. Gunn er opptatt av familierelasjon blant mye annet, en kan vel si at damen har mange jern i ilden. Hun er glad i å skrive, har gitt ut to bøker. "Liv i hønsegården", illustrert av et barnebarn, og en annen bok sammen med en estisk dame, der Gunns barnebarn også har illustrert. Dikt er også kommet ned på papir.

Vil også nevne at hun er med for andre periode i menighetsrådet i Trøgstad, og er medlem av Dia-koniutvalget.

Som medlem av Ordenen i mange år har hun stilt seg til disposisjon som Kapellan, Sekretær med mer. Hun har deltatt i for-

Gunn Sandvig fikk sin Veteranjuvel på møtet 24. april. Til høyre fadderbarnet og den som tildelte Veteranjuvelen, Eks OM Åse Karin Røsand.

skjellige spill, komiteer og nemnder, nå i Søsterskillingen. Søster Gunn er glad i Logen: "Det å snakke med hyggelige medsøstre og at du må by på deg selv for å få kontakt. Du må gi for å få. Det er en oppdragelse i livet en aldri bør bli ferdig med".

Det jeg stod igjen med, for å beskrive min logesøster, måtte bli: Ærbødighet for livet.

I. G.

40 ÅRS MEDLEMSSKAP 22. APRIL 2008:

Det siste året har vi savnet en av våre kjære søstre på logemøtene.

Søster Birgit Westgaard har vært plaget av sykdom, men hun har vært og sett det nye logehuset vårt. Sist jeg besøkte henne var hun så begeistret for akkurat det. "Det er jo som et eventyr!", sa hun. Da nevnte hun også at det snart var 40 år siden hennes Innvielse i Loge CECILIA. Hun visste ikke om hun orket å være med på en tildeling av Veteranjuvelen.

For to år siden gjorde Redaksjonen i NORE-NYTT et intervju med henne i anledning hennes 85 årsdag. Vi tar opp igjen noe av det vi skrev den gangen.

S. Birgit Westgaard ble innviet 22. april 1968. Hun var alene ved Innvielsen og undret seg på hva det var hun hadde tatt seg til. Men det varte ikke lenge før hun kjente seg hjemme og visste at "dette er riktig for meg". "Logen ble mitt andre hjem, og søstrene ble som mine egne søsken. Jeg tok

lærdom av logerådet: Møt så ofte du kan. Det har jeg gjort i alle år".

S. Birgit var aktiv så lenge hun orket. Hun deltok både i logesal og på ettermøtene, og vi husker hennes gode varme smil og hyggelige kommentarer til embedsmenn og spillere. Selv var hun Kasserer en periode og deltok i spill med stor glede. "Når jeg ser og hører de ulike spillene, er det så herlig, og gjenkjennelsen er stor".

NORE-NYTT ønsker henne til lykke med 40 års medlemskap i Loge CECILIA. Hennes tilstedeværelse i vår Loge kan være et eksempel til etterfølgelse for mange. Den har alltid skjedd i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

R.L.

En Faddertale ved siste ledd i kjeden

På vegne av fire Faddere vil jeg gratulere dere med Den Høye Sannhets Grad. Sannhet som er det tredje ledd i kjeden.

Å stille seg som Fadder er en stor oppgave som medfører et stort ansvar. Men med dere fire har oppgaven vært bare positiv. Med glede har vi fulgt dere gjennom læretiden, med interesse har dere fulgt opp, vært flittige til å møte og delta.

Dere har nok gjort dere mange tanker gjennom disse tre årene. Forhåpentligvis har dere fått erfaringer sterkere tilhørighet og følt dere som medlemmer av en stor familie.

Men, det var som en av dere sa: "Jeg både gleder og gruer meg til selve dagen vi får 3.grad, men jeg gruer meg også til å bli ferdig, for jeg synes det er så mange flinke søstre her."

Det var jo ikke ment slik at dere ikke hadde mer å lære, for dere er også klar over at det er nå deres virkelige Ordensarbeid begynner. Det er alltid mange både små og

store oppgaver som skal fylles i vår arbeidende Rebekkaloge. Derfor har vi alle en viktig rolle i det arbeidet.

En finsk søster holdt en tale i et besøk vi var i Nykjøping. Hun sammenlignet søstrene med liljene på Marken. Vi vokser opp og blir forskjellige, og vi må ta vare på hverandre som vi er. Nettopp fordi vi er forskjellige, er vi verdifulle for hverandre.

En god illustrasjon kan også være historien om de to stenhuggerne. Begge hogde firkanta blokker av granitt. På spørsmål om hva de holdt på med, svarte den ene trett: "Jeg hogger disse steinene firkantet". Den andre svarte glad: "Jeg er med på å bygge en katedral!"

Husk: "Mange bekker små gjør en stor Å."

Det er så mange ting vi får med oss i Logen. Allerede når vi iklær oss logeklærne, innstiller vi oss på at kvelden skal gi vårt sinn åndelig føde og vakre synsinntrykk.

Vi kan nevne i fleng: Sosialt fellesskap, varme vennskap, kulturelle gleder, stilige og verdige samværsformer, stemningsfulle ritualer.

Men frukten av det hele er den personlige vekst og lærdom. Igjen kan en gammel strofe komme oss til hjelp: På det jevne, på det jevne! Ikke i det himmelblå. Der har livet satt deg stevne, der skal du din prøve stå!

Dere fire har sammen i disse tre årene vært med på mange høytidsstunder i logesammenheng, fra Innvielser, Gradpasseringer og mye mer. Ferskest i minnet står 12. november med Veteran-tildelingen og den vakre seremonien i logesalen, og med et rikt ettermøte, til og med i nytt Ordenshus. Det var bare herlig!

Vi vil ønske dere til lykke med veien videre i Logen. Dere er en rik tilvekst i Søsterkjeden.

Astrid

En usedvanlig 90-åring

– Miljøet passet meg bra. Jeg treffer mange likesinnede. Men-neskesynet tiltaler meg. Livet er tross alt også alvor.

Det er Harald Gunnar Johnsen som sier dette i forbindelse med at han i januar fylte 90 år. Broder Gunnar – gartneren på Lidarende i Langli i Skiptvet fylte 90 år i januar, nærmere bestemt 25. januar. Ja du leste rett, Gunnar Johnsen er 90 år.

– Det føles bra. I mitt 89. år hadde jeg mitt siste ungdomsår, sier Gunnar Johnsen i en hyggelig prat i hjemmet. En prat undertegnede hadde sammen med UM Hans Kr. Foss.

Du skal lete lenge for å finne en sprekere 90-åring, mentalt og fysisk. Stadig vekk i full virksomhet som gartner og anleggsgartner. Selv om han bruker litt lenger tid en tidligere som han sier.

Beste år i Finnmark!

Harald Gunnar Johnsen ble født i Halden. Trådte sine barne- og ungdomsår der før han 1939/40 tok agronomutdannelse på Kalnes. Lærerutdanning ble det på Elverum i 48-52. Etter det gikk turen til Skjervøy i Troms der han traff sine ektefelle gjennom et langt liv, Ruth. Hun døde dessverre noen dager før de sammen skulle oppleve Gunnars 90 års dag. Et hardt slag, men med sitt livsmot går Gunnar videre.

Etter internattilværelse på Skjervøy bar det til Porsanger hvor han ble til 1959 da det ble Langli skole i Skiptvet.

– Mine syv beste år hadde jeg i Finnmark. Sier mannen som var lærer, klokker og organist i Finnmarksbygda. I Porsanger satte han varige spor etter seg. Hans skolehager går det fortsatt gjetord om – 50 år etter at han forlot

Bror Gunnar Johnsen i sitt «paradis».

Nord Norge til fordel for Langli og Skiptvet.

I Skiptvet virket han som lærer fram til 1985 – først ved Langli, senere ved Kirkelund skole. Selv etter pensjonsalderen i 1987 fortsatte han som vikar.

– Jeg hadde nok full post også da, sier Gunnar med et smil. Sitt gode humør har han i behold. Optimismen og glimtet i øyet er der stadig vekk.

Ikke minst når han kommer inn på Petter Ekorn. Det begynte

med fortelling i klassen – om ekornet Petter – om skjæra og litt mer. Det har utviklet seg til manus for bok.

– Jeg håper og tror boka kommer ut til jul, forteller Gunnar.

Samtalen fortsetter, og forfatteren avløses av gartneren Gunnar. Sammen med Ruth drev han i en årrekke Langli Hagebruk. Selv om virksomheten er trappet noe

ned, treffer du han ofte i full virksomhet. I disse dager er han i ferd med forberedelsene til vår og sommer.

Møter så ofte han kan

Bror Gunnar møter i logen så ofte han kan. Han er et kjent og kjært medlem. I logen har han vært Organist i en årrekke. Han har vært Kapellan, og har funnet glede i ombyg-

gingen av Nore.

– Jeg har vært medhjelper til planlegging av grøntanlegget, kommer det beskjedent fra mannen som svært mange av oss har lært å sette stor pris på.

For undertegnede er bror Gunnar en kjær og god samtalepartner som jeg alltid finner glede i å møte og samtale med. Et bevis på at vennskap skapes på tvers av alder. Men så er det også slik at ingen av oss vel egentlig regner Gunnar som gammel. Han er fortsatt, på de fleste områder, i sin ungdom!

Svein Olav Agnalt

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

En stor dag i Loge Håkon Håkonssons historie

8. mai 2008 vil bli husket som en stor dag i logens historie. Foruten en gradspassing til Det Gode Vennskaps grad ble det markert at logen hadde besøk av bror Tore Diskerud, som var på Norges-besøk fra sitt hjem i Arizona.

Under en seremoni i logesalen ble Tore Diskerud og John Altenborn hedret for sitt betydelige bidrag til at Nore i dag fremstår som kanskje det aller flotteste selskaps- og møtelokalet i hele Indre Østfold. Begge ble utnevnt som de aller første æresmedlemmer i Loge Håkon Håkonsson. Diskerud for sitt og sin kones betydelige økonomiske bidrag til nybygget. Altenborn for sitt store engasjement i selve byggesaken. Uten forkleinelse for alle de menn og kvinner som har deltatt på utallige dugnader, må det kort og godt fastslås at uten disse to brødre hadde det ikke vært mulig å realisere byggeprosjektet i den form det har fått.

Under den etterfølgende festmiddagen vanket gode ord fra flere brødre. Det var imidlertid et skår i gleden at vår trofaste bror, Nils Olsson, døde nettopp på denne dagen etter et kort sykeleie. Men slik er ofte livet. Gleden og sorgen har en tendens til å følge hverandre.

Foruten diplomer til æresmedlemmene og blomster til deres fruer mottok Nore en gave fra en-

ken etter avdøde bror Olaf Kolstad. I sine eldre år utviklet Kolstad seg til å bli en habil maler, og heretter kan alle brødre og søstre beskue maleriet som ble mottatt på logens vegne av OM Harald Rømuld.

I sin takketale sa Tore Diskerud at selv om han hadde vært lenge borte fra logen på grunn av opphold andre steder i Norge og i utlandet, var det nettopp logen i Mysen som stod hans hjerte nærmest. For oss som ikke har vært medlemmer i logen så veldig lenge, var det interessant å merke seg at han hadde deltatt i dugnadsinnsats som nybakt ingeniør da selve logesalen ble bygget.

Altenborn understreket bl.a. i sin tale at det alltid står en kvinne bak en mann som er opptatt med mangt og mye. Med dette la han vekt på å hedre sin egen kone som hadde overtatt mange av hans plikter mens han var opp-

tatt med nybygget og utstrakt møtevirksomhet i den forbindelse.

Det hele ble rundet av med en klok og tankevekkende takk-formaten tale av Eks Distrikt Stor Sire, Frank Lind. Han benyttet samtidig anledningen til å trekke trådene 63 år tilbake til frigjøringen etter krigen 8. mai 1945. Han nevnte spesielt at vi i dagens samfunn må bli bedre til å dyrke solidariteten mellom mennesker, og ikke minst – bry oss i nærmiljøet!

Frank sa ellers det vi alle tenker, at det råder stor glede over det prektige huset vi har fått i Mysen.

En flott kveld i god Odd Fellow ånd.

BRO

Diplomene slik de tok seg ut i rammer og med gullsløyfer.

To aktive søstre fyller år

I nummer 1 av NORE-NYTT år 2006 hadde vi intervjuer med fem aktive søstre som alle fylte 85 år det året.

I 2008 er det to søstre som fyller 85 år, og begge er glade i Logen sin og møter opp "så ofte de kan". Vi er heldige i Loge CECILIA som har så mange aktive eldre søstre.

Søster Valborg Marie Aastad blir 85 år den 6. juni og søster Oddbjørg Annie Jørstad fyller år den 17. juli. Søster Maja Andresen inviterte "jubilantene" til et hyggelig formiddagstreff, og Ingjerd Garai og jeg fikk være med.

De to har medlemsnumrene 58 og 59, men ble ikke innviet samtidig. S. Valborg begynte i februar 1969 og s. Oddbjørg i april samme år. "Det betyr at vi vil få to 40 års Veterantildelinger neste vår," sier jeg. Og da forteller de i kor at det sikkert blir tre, for s. Anne Lise Piwowarski har også vært medlem i 40 år neste vår, og de tre ble 25 års Veteraner samtidig.

Søster Valborg Aastad ble født i Marker, men flyttet til Hærland som barn og har siden bodd i Mysen. Hennes Fadder var s. Anne Regine Norling. Hun hadde lenge ivret for å få sin venninne Valborg som medlem. Men med små barn og en travel oppvakt mann ventet hun noen år før hun bestemte seg. Men det valget har s. Valborg aldri angret på. "Logen har beriket mitt liv og betydde så mye for meg. De siste to årene har jeg vært en del syk, og helsen bestemmer hva en kan være med på. Overskuddet er nå tilbake, så da blir jeg aktiv igjen! Jeg har aldri vært med i Leiren. Jeg har nemlig en annen interesse også, og det er dameklubben "IDUN" her i Mysen. Der har jeg lagt ned mye arbeid og er fremdeles medlem. Så det ble ikke tid til flere "gjøremål" for meg i årene som fulgte. "Søstertreffet" trives jeg også godt med. Jeg har vært med i

Søster Valborg Marie Aastad og søster Oddbjørg Annie Jørstad blir 85 i sommer.

noen nemnder i årenes løp og hatt noen utnevnte oppdrag i logesalen, men jeg har aldri hatt de store embeder.

Jeg er så glad for Logen og for livet, for barna, barnebarna og oldebarna mine. Ja, det er storartet å bli 85 år!" avslutter hun sin lille presentasjon.

Søster Oddbjørg Jørstad ble født i Dønna kommune på Sør-Helgeland for snart 85 år siden. Hun flyttet sørover da hun var 22 år og har bodd her siden.

I 1963 ble lokalene på "Villa Nore" innviet, og det første vertskapet var Oddbjørg og Michael Jørstad. Da de kom, var kjøkkenet nærmest tomt. De måtte starte med å kjøpe inn alt de trengte av utstyr og drev "bedriften" for egen regning i nesten 20 år.

De bodde på arbeidsplassen og hadde mye å gjøre hele tiden. Travle, slitsomme og givende år. De ble begge oppfordret til å bli medlemmer i Ordenen, men ventet med det til de hadde funnet seg til rette på "Villa Nore". Fadderens til s. Oddbjørg var s. Elsa Hansen. Hun var OM i Loge CECILIA i 1969.

Søster Oddbjørg er også medlem

av Leiren, og har hatt glede av så vel loge- som leirmøter i alle år. "Så sant jeg er på beina, så må jeg gå! Logen er "Hjertebarnet" mitt, og der føler jeg meg hjemme, alltid. Jeg kjører fortsatt bil og kommer meg greit av sted til møtene. Jeg har vært Kasserer en periode og hatt flere av de utnevnte embedene, og så er jeg fortsatt med i spill. Det liker jeg godt. Det er så fint å bli brukt!"

Søster Oddbjørg forteller litt fra årene som vertskap. Vi plukker ut dette: Søstrene arrangerte en periode "Søndagsmiddag" for pensjonister og eldre i bygda. Gjestene ble hentet i hjemmene sine og oppvartet på beste vis i "Villa Nore". Var det pent vær, brukte de hagen utenfor også. Mye hygge, gjensidig glede og moro, men også hardt arbeid.

Begge bursdagsbarna forteller videre fra sine logeopplevelser. Det er Loge CECILIAS historie vi blir kjent med, og tiden går fort.

Redaksjonen gratulerer på forskudd og ønsker dere fortsatt mange gode år i og utenfor Logen.

R.L.

Søstertreff i Loge CECILIA

Søstertreff ble stiftet i 1994. Alle søstrene i vår Loge har adgang. Formålet er å ha sosiale sammenkomster som skaper ekstra hygge og trivsel, i tillegg til det som Logen gir.

Møtene holdes første mandag hver måned med unntak av juli og august, og møtene varer fra kl. 11 til kl. 13.

Foreningen har et styre bestående av formann, sekretær og kasserer, og de velges for to år av gangen. Styret har ansvar for å gi møtene et innhold som skaper interesse hos søstrene.

De første årene hadde vi møtene på Villa Nore. I ombygningsfasen ambulerte vi og hadde møtene hos søstre med god plass.

Vi har deltatt på "Felles søstertreff". Det er en samling av søstre fra ulike loger i Østfold.

Sommermøtet i 2007 holdt vi i Håndverkskafeen på Høytorp Fort.

I desember 07 fikk vi igjen vårt faste tilholdssted i Villa Nore, og desembermøtet ble et advent/julemøte med servering av risengrynsgrøt og julekaker. Det var fint å komme i de nye og koselige lokalene!

2008 begynte godt med 16 søstre tilstede da søster Martha Schjelderup Kind fortalte levende og interessant om Belgia og Bryssel. Vi fikk beundre flotte Brysselkniplinger og smake deilig sjokolade, som Belgia er kjent for.

På februar møtet kom 20 søstre for å høre et både festlig og lærerikt kåseri av Frank Jacob Johansen om forskjellig krydder og bruk av det.

Marsmøtet var et vanlig årsmøte med rapport og diskusjon av stuttene våre. Det skal heretter være en egen valgkomité.

Styret satser på interessante kåserier på møtene framover.

Vi sørger for maten på møtene selv, og vi har fått en gunstig avtale med kafeen "Frikvarteret" ved Eidsberg bibliotek. De leverer smørbrød til en rimelig pris. Styret dekker bord og koker kaffe og te. Søstrene betaler kr. 50.- pr. møte for to smørbrød, drikke og et lodd. To søstre tar med seg gevinster hver gang, og dette går på omgang.

Vi tror det kan være flere søstre i Loge CECILIA som har anledning til en formiddagstur, og dette er en fin sjanse til å bli kjent

En blid søster ved flygelet, Solveig Bergholtz.

med hverandre på i en koselig og uformell atmosfære.

Vi ønsker alle interesserte hjertelig velkommen.

*For styret i Søstertreff
Sol Johansen, sekretær*

Besøk i annen loge

27. mars var 12 brødre fra vår loge på besøk i Loge nr. 132 Albert Schweitzer i Oslo.

Møte ble åpnet i Den Edle Kjærlighets grad.

Vår UM Hans Kristian Foss fikk ordet, takket for at vi fikk komme, samt at han utvekslet gjensvitt mellom Logene.

3 brødre ble tildelt Den Edle Kjærlighets grad.

Det var en omvisning i Logehuset før brodermåltidet. Brødrene fikk delta i et meget hyggelig taffel.

R. H.

Aktive søstre i «Søstertreff». Fra venstre Lillemor Smestad, Ida Lind og Sol Johansen.

HUSK Å BENYTTE BANKGIRO NR. 1020.25.22802

Et blikk tilbake - - - - -

Ved Innvielsen av vårt flotte, nye Nore, er det naturlig å ta et blikk tilbake til starten av logenes liv på det gamle Nore.

Begge logene startet sin virksomhet på restaurant Orion i Festiviteten på Mysen. Loge nr. 62 Håkon Håkonsson startet 28. nov. 1959, og søstrene startet Indre Østfold Rebekkaforening 1961, og 17. nov. 1962 startet vi Loge nr. 31 Cecilia, omtrent samtidig som Villa Nore ble kjøpt.

Logesalen på Orion måtte monteres for hvert møte. Utstyr og inventar ble båret ned og opp en smal loftstrapp. Det året det tok før Nore ble ferdig påbygget og restaurert, var også vi i Loge nr. 31 Cecilia på Orion. Brødrene troppet opp på hvert møte og bar inventaret ned og opp, og jeg hadde inntrykk av at de gjorde det med glede.

Men dette var egentlig uholdbart i det lange løp. Det slet jo på inventaret også.

Mens vi søstrene enda var en Rebekkaforening, begynte brødrene i fellesskap med oss, å se etter et brukbart sted hvor vi kunne ha en "stående" logesal.

Høsten 1962 fikk vi rede på at avdøde tannlege Røines Villa Nore var til salgs.

Jeg husker godt alle møtene vi hadde før kjøpet ble bestemt. Vi var alle så ivrige, diskusjonen gikk høyt, meningene var noe delte. Det var usikkerhet om vi kunne klare å betjene et såpass stort lån som vi måtte ha.

De store ildsjelene og pådriverne for å kjøpe Villa Nore, var Elsa og Harald Hansen. Jeg husker også Guldborg og Hans Diskerud blant de mest ivrige for å kjøpe.

Men da kjøpet endelig ble bestemt, oppsto det en glødende entusiasme og et enestående samhold.

Takket være Olaf Kolstad og Rolf Ullnæss, kom finansieringen i orden, en langsiktig finansiering vi kunne leve med. Samtidig med kjøpet ble A/S Nore stiftet.

«Gamle» Villa Nore, slik vi alle husker det.

Det ble bestemt at vi måtte ha et tilbygg som skulle huse logesal og kjøkken, og noe reparasjoner på bygget ellers måtte også gjøres.

Det ble utført stor dugnadsinnsats av brødre og søstre med i alt 4000 dugnadstimer. Elsa og Harald Hansen var også her ildsjeler, og de toppet dugnadslisten. Vi fikk materialer av brødre til kostpris, og vi hadde gratis arkitekt, Johs. Løvfald. Administrasjonen var lik 0.

Huset ble kjøpt, ombygget og innredet i løpet av 11 måneder.

Villa Nore ble kjøpt for kr. 170 000, og tilbygget kostet kr. 150 000.

Vi var så heldige å få tak i førsteklasses restauratører, Oddbjørg og Michael Jørstad. De innredet selv et moderne kjøkken og møblerte festlokalene. De var restauratører i 20 år på Nore og opparbeidet et godt renome. Oddbjørg og Michael Jørstad ble også etter hvert medlemmer i logene.

Logeinventaret var opprinnelig ganske ordinært, men da treskjærer Johs. Smedby ble tatt opp i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson i 1968, laget han det inventaret vi har i dag med de vakre utskjæringene, og dette uten omkostninger for logene.

Det nye logebygget ble innviet 23. nov. 1963 med stor festivitas.

Boja Evensen

Generalforsamling i Nore BA

ble avholdt på Villa Nore tirsdag 22. april 2008

Tilstede fra Logene:

Loge nr. 31 Cecilia:
May Trippestad
May Sissel Skjolden
Unni Gangnæs

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson:
Hans Kr. Foss
Finn Hunstad
Arne Sørby
Odd Buraas

Valgkomité
Per E. Fladberg

Regnskap
Per Olav Eek

Styret Nore BA
John Altenborn, styrets leder
Glenn I. Paulseth
May Sørby
Turid Mohrsen
Jorunn Altenborn, vara

Sak 1

Styrets årsberetning ble opplest og godkjent (gjengitt annet sted).

Sak 2

Fastsettelse av resultatregnskap og balanse 2007.

Per Olav Eek refererte regnskapet, som viser et overskudd på kr. 32.250.23. Avskrivning fast eiendom, inventar etc er foretatt med kr. 93.899.39.
May Sørby leste revisjonsberetningen. Regnskapet ble godkjent.

Sak 3

Anvendelse av overskudd eller dekning av tap:
Om vi får flere inntekter enn forventet vil overskuddet settes over til driftsfond. Vi har faste leieinntekter på kr. 120.000.– og vi budsjetterer med 30 utleier med en snittpris på kr. 4.000.– Totalt kr 240.000.–
May Sørby mente at de respektive Kollegier må være kreative å finne måter til og få inn penger. Vi har en avdragsfrihet på 5 år, og på den tiden må vi forsøke å få ned lånebeløpet. Odd Buraas etterlyste styrets budsjett, – ved fremtidige årsmøter må dette legges frem.

Sak 4

Valgte revisorer:
Fra 31 Cecilia: Torill Lindahl Krogh
Fra 62 Håkon Håkonsson: Per Ola Halvorsen

Valgte av Logenes medlemmer til representantskapet:
Loge nr. 31 Cecilia:
Torill Lindahl Krogh
May Trippestad
Synnøve Forvik
May Sissel Skjolden
Unni Gangnes, vara

Fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson foreligger ikke navneliste

Sak 5

Valg av styre- og varamedlemmer, herunder styrets leder.
Da dette er det første ordinære årsmøte i Nore BA vises det til vedtektenes § 5, og Årsmøtet fatter vedtak på hvem av styrets medlemmer som er valgt for ett år, henholdsvis 2. Det sittende styre fortsetter ett år til med John Altenborn som styrets leder, deretter skiftes styremedlemmene ut to og to. I 2009 går John Altenborn og Turid Mohrsen

ut, mens May Sørby og Glenn Paulseth blir sittende. Varamedlemmene velges for ett år.

Valgkomité 2008–2009 fra Loge nr. 31 Cecilia:
Frøydis Alvim
Reidunn Grefslie
Berit Karlstad, vara

Det foreligger ikke navneliste fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

Brev fra Søstertreff/Seniortreff til styret ble lagt frem for Årsmøtet. Det var et spørsmål om at minnesamvær på Villa Nore etter Søstre/Brødre skulle slippe leie. Det ble vedtatt at alle betaler leie, men medlemmer har jo allerede 30% avslag.
Det koster mye å drifte huset, og vi må ha så mye leieinntekter som mulig.

Hans Kr. Foss berømmet styret for god jobb under byggeperioden.

*Mysen, 29.04.2008
Turid Mohrsen, sekretær*

NORE BA – Styrets årsberetning 2007

Styret har bestått av:
John Altenborn, styrets leder
May Sørby, Glenn Inge Paulseth, Turid Mohrsen
Vara: Jorunn Altenborn og Rune Bye

Eiendommen eies av Logene Cecilia og Håkon Håkonsson og er foruten logenes møtelokaler utleid til andre typer loger og for- eninger, også leid ut som selskaps- og møtelokaler til private.

Det har i mange og lange år være drøftet ulike måter å finansiere et nybygg eller evt. rehabiliterer Ordenens lokaler uten å ha kommet frem til en løsning som var økonomisk gjennomførbar. Dette problemet løste seg da vi fikk en stor donasjon fra ekteparet Diskerud, og denne var øremerket "nytt hus".
De gamle selskapslokalene ble revet i begynnelsen av 2007, og nye og tidsriktige lokaler ble bygget. Arkitekt Fausa fra Oslo ble engasjert av Turid og Tore Diskerud, og bygget ble reist av firma Steinar Heller.
Logesal og kjøkken er pusset opp for egne midler, og storparten av arbeidet er gjort på dugnad av logemedlemmene.

Det virker som om lokalene er populære og vi har mange leieta- kere, både for inneværende år – og de neste.
Styret er godt fornøyd med året.

"MENINGERS MOT" – Ny spalte!

Her kan brødre og søstre sende inn tanker de har, betraktninger, synspunkter m.m. de ønsker å dele med andre eller gi videre noen gode ord de har funnet et sted.

Redaksjonen håper at medlemmene vil sende inn stoff til den nye spalten, underskrevet med navn og beskjed om det ønskes at navnet skal stå på trykk.

Stoffet kan sendes til.: b. Erling Hagen. E-post: erlingha@broadpark.no

s. Rigmor Løes. E-post: rigmor@byggesaker.info

eller leveres direkte til en av oss.

Førstemann ut er en logebror. Hans manus har ligget i redaksjonen et år og ventet på spalteplass.

Det ble det i dette nummeret. Så er vi i gang.

Hvilke brødre vil vi ha i kollegiet, nemder og utvalg, i vår kjære loge

Start med å forstå meg

Vår menneskelige natur er forskjellig, og blir oppfattet forskjellig av de mennesker vi har med å gjøre.

Den "gylne leveregel" sier at vi skal behandle andre mennesker som vi ønsker å bli behandlet selv, eller opptre overfor andre slik du vil at andre skal opptre overfor deg.

Dette holder vel ikke helt, gjør det vel? Som dere nå vil høre er vi alle forskjellig og har forskjellige behov.

Hvorledes er vi, og har vært igjennom tidene, i forhold til den måte vi ville velge å utføre arbeider, for å få noen til å forstå hvorfor man jobber på forskjellige måter.

•

Hvis vi tenker at vi som Michelangelo nå skulle begynne å male de berømte freskene i det Sixtinske Kapell i Roma, da ville kanskje en av oss lage en rask skisse, be Vatikanet om å komme seg ut, leie folk til å sette opp stillaset og deretter delegere selve malingen til et halvt dusin andre kunstnere som ville gi ham en daglig fram-

driftsrapport som viste hvor mange kvadratmeter som ble malt per dag. Han ville granske arbeidet deres og til slutt bidra med sine egne avsluttende strøk.

Dette ville gi ham kontrollen, og samtidig ville han beholde friheten til å gå løs på større utfordringer, som for eksempel Peterskirken.

Vi kan nå spørre oss. Ville det ferdige taket være et kunstverk?

Kanskje, og kanskje ikke.

Men jobben ville helt sikkert blitt fullført, til og med i henhold til budsjettet og til fristen.

Her ser vi den dominerende. Ser dere for dere lederen i bedriften, eller Ole Einar Bjørndalens målrettede gjennomføringer av løp, hvor han kanskje har prøvd 24 par ski, for å finne den optimale smurningen for å nå først til målet.

•

En annen av oss ville kanskje gjort det på denne måten: Først ville han lytte tålmodig når Vatikanets talsmann uttalte seg om deres spesielle preferanser innen murmaleri og om hva hans forhold til dem skulle være før, under og etter prosjektet. Deret-

ter ville han samle lojale støttespillere og påse at de ble utstyrt med riktige koster, maling og entusiasme.

Etter å ha laget en trinnvis plan ville han be om at de arbeidet som et team, brukte like farger og til og med standardiserte penselstrøk. Når de først var i gang, ville han passe på at de alle holdt på til siste smilet var på plass på den siste kjerublen.

Ville taket være et kunstverk for all ettertid?

Noen kritikere ville kanskje hevde at det ikke hadde sin egen ånd. Men andre ville berømme det for å være ærlig, metodisk og grundig utført. Og de som var med på å male ville sverge på at det var den mest inspirerende erfaringen i deres liv.

Her har vi den stabile, pålitelige og støttende, her har vi presten som trøster, møter og lytter.

Her er lærerne, og de vil nok ikke skryte av seg selv, men sette pris på det når andre seriøst berømmer bidragene deres.

Her er de omstendelige som virkelig ønsker å detaljstyre de menneskene de har rundt seg.

De liker å omgås andre i forhold med forutsigbare roller.

« MENINGERS MOT »

- En tredje av oss ville sannsynligvis gått fram på denne måten da han malte de berømte freskene i taket på Sixtinske Kapell i Roma: Han ville ta prosjektet svært alvorlig og regne med at han ville bli bedømt ut i fra hvor mye han la ned i detaljene. Han ville omhyggelig planlegge den kompliserte utformingen, ned til den minste fargenyansen på vingen av serafene. Han ville også tenke ut hvordan hver enkelt scene skulle kunne stå for seg selv, med mindre han skulle bli syk eller ufør eller paven av en eller annen grunn bestemte seg for å stanse prosjektet.

Så ville han begynne å gjøre det meste selv. Han ville faktisk ikke ha noe imot å tilbringe fire år alene på ryggen, sytti fot oppe i luften. De strabasene ville bli mer enn kompensert for ved det faktum at prosjektet hans var blitt: PERFEKT.

Ville det være et mesterverk? Ganske sikkert, i det minste er det det en ansvarsbevisst ville håpe på. Han ville ikke forvente at jobben var morsom, men han ville gjerne tro at verket hans ville bli hyllet i århundrer som et under mht dyktighet, smak og karakterstyrke.

Her er den ansvarsbevisste, som er formell, langsom, dømmende, og tar lang tid på å ta avgjørelser, og trenger mye informasjon. Typisk oppgaveorientert som jurister, regnskapsførere, som gleder seg over rigide regelverk, for virkelig vise sin perfeksjonisme og nøyaktighet. De bruker tid på klarlegge arbeidet i forhold til beliggenheten på skrivemateriellet, og de rydder etter dagens slutt slik at det ser ut som de har sluttet på jobben.

- En fjerde av oss ville ha gått fram slik:

Han ville snakke om mange ideer, men ikke ha en enkelt plan. Han ville starte i et hjørne og deretter male mens fantasien styrte og han selv skravlet lykkelig med de som var i nærheten.

Arbeidet ville bli utført med eleganse og stil. Han ville ha det fint og sannsynligvis til og med få noen nye venner gjennom pausene der han fortalte historier og viste frem deler av arbeidet han nettopp var ferdig med. Når alt var klart, ville han holde en heidundrende fest – og selge postkort av det fullendte taket.

Ville maleriet være et mesterverk? Vel, kanskje på ideplanet, om ikke teknisk sett. Men uansett ville Vatikanet fortsatt snakke om hva slags grepa kar denne Michelangelo var.

Her har vi den innflytelsesrike, han som er pratsom, entusiastisk, optimistisk og overbevisende. Det er ikke han som bør få ansvaret for sikkerhetsprosedyrene. Her har vi selgere, programledere og selvfølgelig sirkusdirektører som trekker fram kaniner i fleng mens de hele tiden er opptatt av å få full oppmerksomhet av oss.

De fleste av oss vil vel gjøre en god innsats på de livsområder vi kommer i kontakt med – i arbeid, i familie og i vår sosiale omgang. Det er noe av det positive vi kan si om oss mennesker at vi i utgangspunktet ønsker å være positive og konstruktive. Men det er en del forhold i livet som kan ødelegge for disse byggende intensjoner. Vi kan rett og slett bli omskapt til å være både negative og destruktive. Det er noe vi må vokte oss for – noe vi må være oppmerksom på og se etter fare-signale.

De som har verv i logen, har sikkert også de samme ønsker om å være byggende og skapende.

Alle strekker vi oss noen ganger lenger enn vi egentlig har krefter til.

Men så hender det vel at det kan skorte på engasjement og vilje.

Platina regelen

Folk skal behandles slik de trenger / ønsker å bli behandlet. For å kunne ha nytte av platinaregelen, må vi uten for store anstrengelser få greie på hva disse behovene består i, og deretter må vi være tilpasningsdyktige og fleksible nok til å bruke våre nyanskaffede kunnskaper. I mange år har det vært velkjent at folks oppførselsmåter kan deles inn i ulike kategorier. Først var det astrologene som delte tegnene i dyrekretsen i fire grupper – jord, luft, ild og vann. På 1920 tallet beskrev Dr. V Carl Gustav Jung menneskenes adferd relatert til følgende typer: den intuitive, den tenkende, den følende, og den sensende.

Visjonen i forhold til det å være til med kurs og retning, må være å balansere våre kjerneverdier i forhold til dette.

Disse visualiseringene som dere nå har hørt om, forteller at noen personkarakterer er ikke bedre enn andre, men viktige i forhold til den posisjon den enkelte får i en organisasjons arbeid. Det som må gjelde for alle, er å forholde seg til den felles finansielle disiplin, integritet og ærlighet, respekt, sikkerhet, og ikke minst teknisk lederskap.

Det står i Salomos ordspråk (18:9)
"Den som er lat i sin gjerning, er også en bror til ødeleggeren"

Hilsen en logebror

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

ALDER – et problem?

Kjære søstre og brødre!

Gjennomsnittsalderen i våre lo-ger er ganske høy, og dette betyr at svært mange av oss er kommet i – eller er for full fart inn i – kate-gorien "eldre". Denne kategorien har vært – og er – et sentralt tema i samfunnsdebatten. Så vidt vi har oppfattet, er "de eldre" en økonomisk belastning for sam-funnet, og det vil også fremtidens "eldregenerasjon" bli. Underteg-nede kan bare beklage at vi er en del av denne triste utvikling som venter et av verdens rikeste land. Unnskyld!

Det samfunnsøkonomiske pro-blem kan vi eldre altså ikke løse. Men det vi kan, er å sørge for at vi ikke blir en plage for våre medmennesker på det daglige so-siale plan. Dette kan være van-skelig, ikke minst fordi vi bruker

vår alder som hjemmel for å "be-lære" vår omgangskrets. La oss derfor søke hjelp i den veiledning som en nonne har gitt oss – for ca. 300 år siden – i form av en "bønn de fleste kan be." Den føl-ger nedenfor.

*Med hilsen i V, K og S
Randi og Dagfinn*

En bønn de fleste kan be

Herre, du vet bedre enn jeg selv at jeg blir eldre og at en vakker dag er jeg blitt gammel. Fri meg fra den ulykksalige uvanen å tro at jeg for enhver pris må uttale meg ved enhver anledning og om ethvert emne. Frigjør meg fra trangen til å ordne opp i andres saker. Gjør meg omtenkstom, men ikke lunefull, hjelpsom, men ikke påtrengende.

Jeg synes det er synd å la være å dele min uhyre visdom med de andre, men du vet, Herre, at jeg gjerne vil beholde noen få venner. Frigjør meg fra trangen til å komme med

endeløse utredninger, gi min tanke ving-er slik at jeg kan komme til saken. For-segl mine leber om alle mine plager og skavanker. De øker stadig, og det gjør også gleden ved å berette om dem for an-dre.

Jeg tør ikke be om så stor en nåde at jeg skulle kunne finne oppbyggelse i å høre på andres lidelseshistorier, men gi meg ihvertfall tålmodighet til å utholde dem. Heller ikke tør jeg be om en bedre hu-kommelse, men gjør meg mer ydmyk og mindre skrāsikker når min hukommelse kommer i konflikt med andres. Gi meg den uvurderlige innsikt at det kan ten-kes at jeg av og til tar feil.

La meg få være forholdsvis omgjengelig. Ikke så at jeg ønsker å være noen helgen - de helgener jeg kjenner, er temmelig vanskelige å omgås – men sure gamle mennesker er et av djevelens mesterstyk-ker. Gi meg evnen til å se gode ting på uventede steder og talenter i uventede mennesker. Og gi meg, Herre, den nåde-gave å kunne fortelle dem det. Amen.

Tillagt en 1700-talls nonne

Snart er det jul igjen!

Annet hvert år er det julemesse på Villa Nore. Det vil si at det er i år,- 2008.

Datoen blir den 22.11. Det kom-mer til å bli flott i de nye lekke lokalene.

Tidligere har alle søstrene vært veldig positive, og mange har allerede meldt seg som bidrags-ytere.

De som ikke har anledning til å bidra med kaker eller andre ting til salg, må gjerne spleise med noe til basaren.

Småkaker er veldig aktuelt. Vi håper på mange kreative ideer til å skape en frodig julemesse. Hvis du lurert på noe, eller har gode forslag kan du henvende deg til:

Sosialnemnd:

Jorunn Altenborn 48 15 14 01
May Sissel Skjolden 69 81 50 64

Martha S. Kind 69 82 67 33
Aud Helene Engen 93 09 35 03
Laila Fimland 69 82 81 26
Synnøve Forvik (vara)
69 82 77 48

Julemessekomiteen:

Oddrun Kure
Åse Karin Røsand
Unni Gangnæs
Evy Nøkleby
Aud Helene Engen
Tone Bjørnstad (Privatnemnda)
L.F.

EIT SMIL

Eit smil
Ein glede.
Kan du høyre at hjertet banker?

Eit godord
er gratis å gi
og kjekt å få.
Ver du med mange godord å så.

.... å gi litt av
alt det vi selv har fått,
det er livets mening
i stort og smått.

(Ukjent forfatter)

Hva ser du, Søster?

På en aldersheim i Sør-Afrika døde en gammel dame som intet etterlot seg. Da de skulle rydde i de få sakene i skuffen hennes fant de et papir, der det var skrevet noe med skjelvende hånd. Hun hadde allikevel noe å gi videre! Bestyrerinnen på hjemmet ble så grepet av det, at hun lot det mangfoldiggjøre og dele ut til personalet. Det ble etter hvert oversatt til mange språk (i det norske bladet «Sykepleien» stod det i fjor på engelsk). Vi har en oversettelse som kanskje kan bli til ettertanke for alle som har med gamle i gjøre, i familien eller i institusjoner.

Hva ser du, Søster, hva ser du?
Hva tenker du på når de våkne øynene saumfarer meg?
En vissn gamlemor
uklar i toppen med vimsete vesen
og utvannet blikk –
Som glemmer å spise og sitter taus
når du sier kontant: Vi prøver igjen!
Som ikke takker for driftig rydding,
for strømpe og tøffel forsvinner som før.
Som sta eller lydig lar deg regjere
med bading og mating dager igjennom.

Ja – dette tenker du, dette ser du,
men se litt til, Søster, oppdag meg!
Viljeløs gumler jeg, viljeløs svelger jeg
på din befaling.
Hjelpeløs vil jeg hjelpe deg!

Jeg er en tiåring, far, mor og søsken
sitter omkring meg, vi har det trygt,
er så nær ved hverandre.

Jeg er en jentunge – seksten år er jeg,
danser i ganglaget drømmer om ham
som venter på hjørnet –

Tyveåring og brud i dag!
Hjertet blir levende, skjelver i bringen
jeg hører hans – Ja!
Og jeg hvisker det samme.

Fem og tyve med ungen i armkroken.
Jeg skal vel gjøre det godt for deg,
du veslingen min!

Så er jeg tredve, og ungene vokser,
aldri – aldri skal ringen brytes!

Så er jeg blitt førr – og barna er borte.
Men mannen og jeg har det godt i hop.
Vi sværmer jammen så smått igjen –

Så er jeg blitt femti –
med småfolk i fanget,
med ungenes unger –
du verden for rikdom!
Vi skjemma dem bort, vet du,
ja særlig *han* da!

Nå svartner det for meg.
Det var ikke ventet.
En dag var han borte.
Alene satt jeg og glante mot da-
gene –
meningsløse.

Det gufser av tomhet.
Barna, stakkar, de har no å stå i!
Det kreves så meget av folk nå for
tiden.
De flyr og de jobber og henger i
klokka,
jeg kan ikke vente no.

Nå må jeg huske:
Jeg har hatt min tid!
Ja. Så er jeg gammel. Naturen er
grusom,
den liker å gjøre tosker av oss,
kroppen forfaller – kreftene flyk-
ter –
En stein ligger der hvor det banker et
hjerte.

Men innerst inne i denne ruinen
der lever en ungjente – lister seg fram.
Og av og til, så våkner hjertet
og husker fryden og husker smerten
og elsker og jeg gir liv igjen!

Jeg lever oppigjen ting og tider –
Og bøyer meg for at alt var til låns!

Men lukk opp øynene, Søster,
forstå
at det er *et liv* du stirrer på.

ETTERLYSNING

Nore-nytt i PERMER

Redaksjonskomiteen ønsker å få laget permer med komplett samling Nore-Nytt fra 1990 og fremover. Får å få til det, så må vi spørre medlemmene om de har noen av de undernevnte utgaver av Nore-Nytt liggende. Om vi kunne få disse så ville vi sette pris på det.

Bladene kan leveres til Rigmor Løes og/eller Erling Hagen.
På forhånd takk.

De utgavene vi savner er:

År:	Første utgave:	Andre utgave:
1990	1 eks.	5 eks.
1991	4 "	1 "
1997	1 "	0 "
2001	1 "	3 "
2002	0 "	3 "
2004	3 "	3 "
2005	4 "	5 "

Senior-gruppen

Leder: Jan Grefslis (95056918)

Det er 30 medlemmer, og ca. 20 tilstede på møtene. (Der har vi i Loge 62. noe å strekke oss etter).

De som deltar er pensjonister / ikke yrkesaktive.

De har møte 1 gang i mnd, og det er utenom Logens møtedager (siste torsdag i måneden).

Aktiviteten er vesentlig et hyggetreff på formiddagen, men de har også eksterne/interne foredrag når dette lar seg gjøre.

Alt dette foregår i Villa Nore.

Seniorgruppen skal ha STOR honnør når det gjelder dugnad for vårt nye logehus, de er heller ikke vonde å be dersom det er nye ting som dukker opp, og som trenger en "dugnadshånd". Der er det helt sikkert flere brødre, undertegnede medregnet, som kan gå i seg selv.

Seniorgruppen har som tradisjon å ta en tur på ettersommeren, de har også turer hvor de respektive er med, og som alltid er dette vellykkede arrangementer. De av våre brødre som er i denne kategori skal bare ta kontakt med gruppens leder, eller en av dem de vet er medlem.

R. H.

Villa Nore – utleie

Ja nå har "huset" fungert i snart et halvt år, og vi synes det meste har gått seg til.

Kjøkkenet skal nå være oppgradert til dagens standard, og vi får positive tilbakemeldinger fra de som leier at det fungerer bra.

Når det gjelder selskapslokalene, får vi bare positive tilbakemeldinger.

Det som er fint er at det kan tilpasses flere behov ved at det kan deles av med skilleveggen og vi får da rom som passer de fleste.

Lokalene passer til brylluper, konfirmasjoner, større bursdager, kurs/konferanser, minnesamvær og andre større arrangementer.

Vi kan bl.a. ha minnesamvær fra noen få og opp til 160 personer.

Det har vært stor interesse for lokalene, så det lønner seg å være tidlig ute med å bestille huset.

Vårt nye hus slik det tar seg ut per i dag.

Når det gjelder leiepriser, er disse:

Stor sal med garderobe kr. 3.500,-

Lille sal med garderobe kr. 1.500,-

Begge saler med garderobe kr. 5.000,-. Kjøkken kr. 800,-

Minnesamvær : Grunnpris kr. 800 pluss kr. 30,- for hver person.

Logemedlemmer får 30% rabatt på disse prisene.

Leieprisene er inkl. renhold av lo-

kalene. Duker må man ordne selv.

I leieprisen for kjøkken inngår bruk av dekketøy og aktuelt kjøkkenutstyr.

Vi har komplett dekketøy til 120 personer.

Vi i styret for Nore BA håper huset vil bli flittig brukt av våre medlemmer.

May Sørby

Ikke glem å benytte giro nr.: 1020.25.22802

så støtter du husprosjektet vårt.

Mottaker: Nore BA, Postboks 96, 1851 Mysen.